

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Mogens Jensen.

Mogens Jensen (S):

Der er ingen tvivl om, at den såkaldte oplevelsesøkonomi vil komme til at fylde mere og mere i de kommende år, både internationalt og i Danmark, hvor efterspørgslen efter kunstneriske og kulturelle oplevelser vil stige, og i Danmark har vi, vores størrelse til trods, alle muligheder for at være i front i oplevelsesøkonomien, hvis vi altså vil, og hvis vi satser på det.

Vi har i de senere år set, hvordan dansk film er nået langt, både hvad angår publikumstilstrømning herhjemme, og når det gælder om at skabe internationalt gennemslag. Vi har andre eksempler fra musik, billedkunst, tv-drama, litteratur, computerspil og flere andre områder. Ifølge statsministeren er der jo efterhånden heller ikke det, Danmark ikke skal være verdensmester i, men sandt er det i hvert tilfælde, at kunstnerisk og kulturelt har vi et utrolig stort potentiale her i Danmark. Det kan give danskerne mange flere gode kulturoplevelser, men det kan også blive tilfældet uden for vores eget lille sprogområde. Men det kræver altså, at man vil satse offensivt på kunsten og kulturen, som SR-regeringen bl.a. gjorde, da den med den første store satsning skabte økonomi til dansk film, som den også gjorde på andre områder her i Danmark, bl.a. ved at kickstarte vindmølleindustrien i sin tid.

Men det er altså desværre ikke den vej, regeringen betræder i kulturpolitikken. De omfattende nedskæringer, som ved denne regerings start blev gennemført på kulturbudgetterne, og den løbende nedjustering, der gennemføres, føles stadig mere snærende af kunstnere og kulturinstitutioner, og jeg tror ikke, der er mange kunstnere, som egentlig føler, at regeringen lever op til målsætningen om, at Danmark skal være verdensmester i kultur- og kunstproduktion, og at vi skal satse på en oplevelsesøkonomi, som er i verdensklasse.

Kl. 17.05

Kulturministeren taler jo meget om oplevelsesøkonomien og også om satsningen på det kreative Danmark. Men når det handler om at sikre bedre vilkår og bedre udviklingsbetingelser for dem, der skal levere os indholdet af oplevelsesøkonomien – det kreative guld, kunstnere – har denne regering desværre ikke formået at skabe en kraftfuld, stærk ramme for og yderli-

gere incitament til kunstnerisk udvikling og produktion, og sådan er det desværre også med det lovforslag om ændring af ophavsretten, som vi har til behandling i dag.

Ophavsretten og muligheden for, at man med den i hånden kan få en fornuftig betaling for sine kunstneriske frembringelser, er et grundlæggende og helt nødvendigt og vigtigt livsvilkår for kunstnerne, som samfundet også bliver nødt til at understøtte – ikke mindst i en tid, hvor ophavsretten, sådan som vi er vant til at definere den og forvalte den i Danmark og Europa i øvrigt, er under stærkt pres fra bl.a. USA. Derfor er det også skuffende, at kulturministeren ikke har valgt at komme med et lovforslag, der kunne give os en fremtidsikkert og holdbar ordning, der ville sikre kunstnerne en ordentlig kompensation for den lovlige kopiering af deres produkter, som vi har gjort mulig i Danmark.

Det var netop det, man med rimelighed kunne forlange, når der er lagt op til en decideret revision af 2003-loven, fordi man allerede dengang kunne forudse, at den teknologiske udvikling ville gøre en revision nødvendig. Men i stedet kommer ministeren med et forkølet forslag om at nedsætte blankbåndsafgiften på dvd'er fra 10 kr. til 3 kr., altså en forringelse af den eksisterende ordning for kunstnerne. Blankbåndsortningen er oven i købet ved at dø, fordi folk i stigende grad ikke kopierer over på blanke medier, men på harddiske, MP3'er, dvd'er, ipods og pc'er.

Hvis ministeren havde taget konsekvensen af det og havde sagt, at han går ind for, at det er det, som folk optager på, der skal belægges med en afgift, så kunstnerne kan få deres kompensation, for nu optager folk altså direkte på apparater i stedet for at optage på blanke medier, og derfor skal apparaterne pålægges en afgift til erstatning for afgiften på de blankbånd, som der bliver færre og færre af, ja, så kunne man have forstået logikken. Men at fremsætte et forslag, der bevarer en ordning, som langsomt er ved at dø ud, og kombinere det med en statslig garanti for, at kunstnernes provenu fastholdes på 2005-niveauet, kan ikke betegnes som andet end en lappeløsning, og det er i øvrigt også en økonomisk utilstrækkelig løsning for kunstnerne.

Havde ministeren i det mindste tilbudt kunstnerne, at garantien skulle gælde for hele blankbåndsortningen og ikke kun for dvd-provenuet, havde der da været bare lidt, som kunstnerne kunne holde fast i. Men jeg har bemærket, at samtlige kunstnerorganisationer og rettigheds-